

DPN 6036

Title: भागवत महापुराण BHAGAVATA MAHĀPURĀṆA

Run. No. 6727

Cat. No. 15

Micro. No.

Subject ^{पुराण} ^{स्मृति} Myth / Hymn

Religion: Hindu / Bauddha

Language: Skt. / New. / Nep. / Skt. - New. / Maith. - New. / New. - Nep. /

Size in cms. 23 x 9.8

Folios 11

Lines (in a page) 6

Compl. / Incompl.

Chapt. / act /

Author / translator

Scribe / donor

प्रशुपतिमान प्रमाय

Date: NS / SS / VS / KS

Ruler / place

Prasupatiman Pramay

Script: New. / Dev. / Bhuji. / Ran. /

Illus.:

Material: palmleaf / paper / thiyasaphu /

टिप्पणी: स्कंध ७ दुनेया प्रह्लाद यागु स्तुति
छांदा जक १

Condition: fine / damaged by worms, rats, water /

Beginning, colophon, post-colophon:

Remark: Hymn of Hari by feather of
Skandha 7 of Sri Mahābhagavat
Purāṇa

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ॥ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ सर्वं भूतं त्वत्तुल्यं ॥ नमो भगवते वासुदेवाय ॥ ॥
सर्वं भूतं त्वत्तुल्यं ॥ ॥ ॥

भा. व.

श्रीगणेशायनमः ॥ नारद उवाच ॥ सर्वसुरादयः सर्वे ब्रह्मरूपरः स
राः ॥ नो ये तु मशकन्मनु संरंभं सुदुरासदम् ॥ १ ॥ साक्षाच्छ्रीः प्रे
षिता देवैः दृष्टातं महद्भुतम् ॥ अदृष्टाश्रुतं पूर्वत्वात्समोपेया
यशं किंता ॥ २ ॥ प्रह्लादं प्रेषया मास ब्रह्मावस्थितमन्त्रिके ॥
तातप्रशमयोपैहि स्वयि त्रेकपितं प्रभुम् ॥ ३ ॥ तथेति शन
कैराजन्महाभागवतोर्भकः ॥ उपेत्य भुवि कायेतननामवि

धृतां जलिः ॥ ४ ॥ ~~नृपतिं सन्तुष्टं~~ स्वयादमूले पतितं तमर्भकं वि
लोक्य देवः कपया परिप्लुतः ॥ उत्थाय तच्छीर्ष्य दधात्कराभुजं
कालाहिवित्रस्तधियां कृताभुयम् ॥ ५ ॥ स कृत्वा करस्पर्शधुता
खिलाश्रुभः स पद्मभिव्यक्तवात्सदरनिः ॥ तत्प्रादपद्यं हृदि
निर्दत्तो दधौ हव्यतनुः क्तिन् न हृदश्रुलोचनः ॥ ६ ॥ प्रसौवी
रि मेकाग्रमनसा सुसमाहितः ॥ प्रेमगद्गदया वाचा तन्मपस्त

भा. व.

॥२॥

हृदयेक्षराः ॥ ६ ॥ प्रह्लाद उवाच ॥ ब्रह्मादयः सुरगणाः मुनयोऽथ
सिद्धाः सत्त्वैकतानमनयो वचसां प्रवाहे ॥ नाराधितुं प्ररुग्गुरोर
धुनापि पिबुः किं स्तोतुमर्हति स मे हरिरूपतेजाः ॥ ८ ॥ मन्येध
नाभिजनरूपतपः श्रुतौ जस्तेजप्रभाववसपौरुषबुद्धियोगाः ॥
नाराधनाय हि बवंति परस्पुं सो भक्त्या तु तोष भगवान् गजजूथ ॥२॥
पाय ॥ ९ ॥ विष्ठादिषु कुण्डलायुतादरविंदनाभपादारविंदविभुरवा

क्षुपचं वरिष्ठम् ॥ मन्येत दर्पितमनो वचने हितार्थप्राप्तं पुनातिसकु
लं न तु भूरिमानः ॥ १० ॥ नैवात्मनः प्रभुरयं निजलाभपूर्णे मानं ज
नादविदुषः कुरुणे कृतीते ॥ यद्यज्जनो भगवते विदधीत मानं
तच्चात्मन प्रतिमुखस्य पथा मुखश्रीः ॥ ११ ॥ तस्मादहं विकलविक
वर्शश्चास्म्यसर्वीत्मना महि गृणामि यथा मनीषम् ॥ नीवो जयागुणा
विसर्गमनुप्रविष्टः प्रयेत येन हि पुमाननुवर्तितेन ॥ १२ ॥ सर्वस्य

भा. व.

॥३॥

मी विधिकरास्तव सत्वधाम्नो ब्रह्मादयो वयमिवेशानचो विजन्तः ॥ दो
मायभूतं यउतात्मसुखाय चास्य विक्रीडितं भगवतो रूचिरवतारैः
॥१३॥ तद्यच्छमसु मसुरश्च हतस्त्वयाद्यमो देतसाधुरपि वृश्चिक
सर्प हत्या ॥ लोकाश्च निवृत्तिमिताः प्रतिपत्ति सर्वे रूपे नृसिंह
विभयो यजनाः स्मरन्ति ॥१४॥ नाहं विभेभ्य जित तेति भया
नकस्य जिहार्कनेत्र भृकुटीरभसो ग्रदं शूना ॥ आत्रसूजः क्षत

॥३॥

जके सरसां कुकर्ण निर्हृदभीतदिति भाद रिभिन्नखायात् ॥१५॥ ततो
स्य हं कृपणावत्सल दुःसहो ग्रसंसारचक्रकदना दुसतां परणीतः ॥
वक्षस्व कर्मभिरुसप्तमतेधि मूलं प्रीतो पवर्गमरणां ह्वयसे कदा
उ ॥१६॥ यस्मात्प्रिया प्रियवियोगसंयोगजन्मसोकाग्निना सक
लयो निषुदह्यमानः ॥ दुःखोषधं तदपि दुःखमतद्विद्याहं भूम
रभ्रमामिव दमेतव दास्ययोगम् ॥१७॥ सोहं प्रियस्य सुहृदः परदे

भा. व.

॥ ४ ॥

वतायालीलाकथास्तवन्सिंहविरंचयगीताः ॥ गंजस्तितर्प्यनुग
रान्गुणविप्रमुक्तोदुर्गाशितेपदयुगालयहंससंग ॥ १८ ॥ वा
लस्यनेहशरणां पितरौ नृसिंहानां स्वजागदमुदन्वतिमज्ज
तो नौ ॥ तत्प्रस्यतत्यतिविधीय इहंजसेष्टतावदिभोतनुभतां त्व
दुपेक्षितानाम् ॥ १९ ॥ यस्मिन्त्यतोयहिचयेतयस्य यस्माद्यस्ये
यथायदुतयस्त्वपरः परोवा ॥ भावः करोति विकरोति पृथक् स्व

॥ ४ ॥

भावसंवेदितस्तदखिलं भवतः स्वरूपम् ॥ २० ॥ माया मनः सृज
तिकर्मसंयं वलीयः कालेन चोदितगुणानुमतेन पुंसः ॥ छन्दोम
यं प्रदजयार्पितषोडशारं संसारचक्रमज्जकोतितरेन्वदन्यः ॥ २१ ॥
सत्वं हि नित्यविजितात्मगुणः स्वधाम्ना कालो वशीकृतविस्तृज्य विस
र्गशक्तिः ॥ चक्रे विस्तृष्टमजयेश्वरषोडशारे निःपीद्यमानमुपक
र्षविभोप्रपन्नम् ॥ २२ ॥ दृष्ट्वा मया दिवि विभो खिलधिष्णयानामा

भा. ब.

॥५॥

युः श्रियं विभव मैन्द्रिय मा विरिं च्यात् ॥ नेच्छामि ते विलुलिता हं
रु क मेरा कालात्मनो पनय मानिज भूत्यपार्थम् ॥ ३३ ॥ कुत्रा
शिषः श्रुति सुरवा मृगलस्ति रूपाः ~~को~~ के दं कले वरं मशेष
जां विरोहः ॥ निर्विद्यते ननु जनो यदपीति विद्वान् कामानलं मं
लवैः शमयन् दुरायैः ॥ २४ ॥ का हं रजः प्रभव ईश तमो धि के स्मि
न जातः सुरेतर कुले कतवानु कं पा ॥ न ब्रह्म रो न भव स्य न वै र

माया यन्मे र्वितः शिरसि पद्म करः प्रसादः ॥ २५ ॥ नैषा परावर म
तिर्भवतो ननु स्या ज्ञं तो र्थ था त्म सु हृदो जगत स्तथापि ॥ संसेवया
सुरतरो रि व ते प्रसादः सेवानु रूप मुदयो न परावर त्वम् ॥ २६ ॥
एवं जनं निष तितं प्रभवा हि कूपे कामा भि काम मनुयः प्रतयन्
संगात् ॥ कत्वा त्मसा सुर र्विराग भगवन् गृहीतः सो हं कथं नु वि
सृजे तव भूत्य सेवाम् ॥ २७ ॥ मत्प्राण रक्षणा मनन्त पितुर्वधश्च

का. य.

॥ ६ ॥

मन्ये स्वभूत्यऋषिवाक्यमृतं विधातुम् ॥ स्वर्गं प्रगृह्य यदवोचदस
विधिसुत्वा मीश्वरे मदपरोवतु कं हसामि ॥ २८ ॥ एकस्त्वमेव जग
देतदमुष्ययन्त्वमाद्यन्तयोः पृथगवस्यसि मध्यतश्च ॥ स ह्य
गुणाव्यतिकरं निजमाययेदं तानेव तैरवसितैस्तदनुप्रविष्टः
॥ २९ ॥ त्वं वा इदं सदसदीश भवोऽस्ततो न्यो माया यदात्मपरवृद्धि
रियं स्वपार्थाः ॥ यद्यस्य जन्मनिधनं स्थितिरीक्षणां च तद्देतदे

॥ ६ ॥

ववसु कालवदक्षितर्वोः ॥ ३० ॥ न्यस्येदमात्मनि जगद्विलयां वुमध्येशे
वात्मना निजसुखानुभवोतिरीह ॥ योगेन मीलितदृशात्मनि पी
तनिद्रस्तूर्ये स्थितो न न तमो न गुणोऽयं क्षो ॥ ३१ ॥ तस्यैव तेव पुरिदं
निजकालशक्त्या संबोदितः प्रकृतिधर्मरात्रात्मगूढम् ॥ अ
भुंस्यनंतशयनादिरमन्समाधेर्नीभेरभूत्स्वकारिकावद्वनम
हज्जम् ॥ ३२ ॥ तत्संभवः कविरतो न्यदपश्यमानस्त्वां वीजमात्म

॥६॥

॥६॥

निततं स्ववह्निर्विविन्नं ॥ नाविन्दददशतमपु निमज्जमानो जा
ते करे कथमुहोपलभेत वीजम् ॥ ३३ ॥ सत्त्वात्मयो निरतिविस्मि
तप्राप्त्यतो ब्रह्मकालेन तीव्रतपसा परिशुद्धभावः ॥ त्वा मात्मनीश
भुवि गंधानि वातिसूक्ष्मं भूतेन्द्रियाशयमये विततं ददर्श ॥ ३४ ॥
एवं सहस्रवदनां क्षिरशिरः करोत्सनासास्पक रणिनयनाभरणा
युधाद्यम् ॥ मायामयं स दुपलक्षितसन्निवेशं दृष्ट्वा महापुरुषमा

॥६॥

पमुदं विहिंस्यः ॥ ३५ ॥ तस्मिन् भवान् ह्यशिरस्तनुवं च विभवे ददु हा
वति वलौ मधुकैटभाख्यौ ॥ हत्वा नयकृतिगणान् सुरजसमश्वस
त्वं तव प्रियतमां तनुमानमिति ॥ ३६ ॥ इत्थं नृतिर्यगृषिदेवकषा
वतारैर्लोकान् विभावयसि हंसि जगत्प्रतीपान् ॥ धर्ममहापु
रुषपातियुगानुवृत्तं दन्तः कलौ यदभवत्त्रियुगोपसत्त्वम् ॥
३७ ॥ नैतन्मनस्तव कथा सुविक्रान्ताथ संप्रियते दुरिदुष्टमसा

भा. ५.

॥ ८ ॥

धुक्तीम्भू॥ कामातुरं हर्षशोकमयैव सागं तं तस्मिन्कथं तव
तिं विमृशामि दीनः॥ ३८ ॥ जित्वैकतो अत विकर्षति सावितृप्रा
शि श्मो न्यतस्त्वगुदरं श्रवणं कुतश्चित्॥ घ्राणो न्यतश्च पलद
काचकर्मशक्तिवत्॥ स पत्य इव गेहपतिं लुनंति ॥ ३९ ॥ एवं
स्वकर्मपतितं भव्यैते रक्षा मन्यो न्यजन्म परसा शनभीतमी
तम्भू॥ पश्यन्जनं स्व परविग्रहवैरमैत्रं हंतैति पारपरपिष्टहि मूढमय

को न्यते खिलगुहो भगवन्प्रयास उत्तारतो स्पभव संभवलोप
तोः॥ मूढेषु वै महदनुग्रह आर्त्तवन्धो किं तेन ते प्रियजना ननु
सेवतान्त्रः॥ ४१ ॥ नैवेदिजे परदुरत्यय वै तराणा स्त्वदीयं
गायनमहामृतमग्न्यवित्तः॥ सो वेततो विमुखवेतस इन्द्रि
यार्थमायासुराया भरमुद्धृतो विमूढान्॥ ४२ ॥ प्रायेण देव
मुनयोऽस्वविभक्तकामा मोनचरं विजनेन प्रदार्थनिष्ठाः॥ नैता

॥ ५ ॥

॥ ५ ॥

न विहाय कृपया न विमुमुक्षुः को नान्यत्त्वदस्य शरणां भ्रमते न प
श्ये ॥ ४३ ॥ यन्मैथुनादि गृहमेधि सुखं हितुं च कष्टं यनेन क
रयोरिव दुःखं दुःखं ॥ ४४ ॥ त्वय्यनेन कृपया वहु दुःखभाजः क
रति वन्मनसि जं विषहेत धीरः ॥ ४४ ॥ मोनवतश्रुततपोध्य
यनस्वधर्म्याहारहेजसमाधयप्रायवर्ग्यः ॥ ४५ ॥ प्रायः प
रं पुरुषते त्वजितेन्द्रियाणां वार्त्ता भवत्युत न वाचतुर्दंभिकानां ॥ ४५ ॥

॥ ५ ॥

रूपेऽमे सदसतीतववेदसृष्टेर्वीजां कुराविवनस्य द्रव्यरूपकस्य ॥
पुक्ताः समक्षप्रभयत्र विचिन्वते त्वां योगेन वह्निमिव दारुप्रता
पतः स्यात् ॥ ४६ ॥ त्वं वायुरग्निरवनी विषदं बुभुक्षुः सात्रात्राणेन्द्रि
याणि हृदयं विदनुग्रहश्च ॥ सर्वं त्वमेव सगुणो विगुणश्च भूत
नान्यत्त्वदस्य पि मनो वचसा निरुक्तम् ॥ ४७ ॥ नैते गुणानुगु
णिनो महदादयो ये सर्वे मनः प्रभृतयः सह देवमर्त्याः ॥ ४८ ॥

779.21

117

आ. व.

119917

वरं कुरु भूमि मत्तं काम पूरोस्पहं नृणां भू ॥ ५१ ॥ मामप्रणीत आमु
 ष्मत् दर्शनं दुर्लभं हि मे ॥ इच्छामां न पुनर्जितुं रात्मानं तत्पुनर्इति ॥
 ॥ ५२ ॥ श्रीरंति ह्यथ मां धीराः सर्वभावेन साधवः ॥ श्रेयस्कामा म
 हाभागाः सर्वा सा माशिषां पतिभू ॥ ५३ ॥ एवं प्रलोभ्यमानोऽपि वरे
 लोकप्रलोभनैः ॥ एकान्तिव्याघ्रगेवतिनैः कृतानसुरीतमः ॥
 ॥ ५४ ॥ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे सप्तमस्कंधे प्रह्लाद
 कृतस्तुतिर्नाम नवमोऽध्यायः ॥ ॥ श्रीमन्महाभारतस्य

॥ श्रीमच्छिवाय नमः ॥

स्वपादमूले पतितं तमर्भकं किलोको देव रूपक
परिपुत्रक उपाय ॥

स्वपादमूले

स्वपादमूले

स्वपादमूले

स्वपादमूले